

Sofyan (orta)
(♩=96)

SULTANÎYEGÂH FANTEZİ
(Hayâl Şehir)

Güfte: Yahya Kemâl Beyatlı
Beste: Cınuçen Tarrıkorur

(Giriş sazı...

...) Git bu mevsim-

de gurb vak-ti Ci han-gir' den bak (Saz)

Bir za-man ken di ni kar-şın- daki rû- yâ-

yabı-rak Baş- ka dır çün- kü bu/ak- şam

bütünak- şam- lar- dan (Saz... ...) Güneşin veh-

mi sa ray- lar yara tır cam- lar- dan

(Saz... ...)

...) O/i- lâh is- teyip eğ- len- ce

ha yâl- hâ- ne si- ne (Saz... ...) Çevirir cam-

ları bir- den peri kâ- şâ- nesl- ne ah
 Soma- teş- ten busa- ray- lar- la büt-ün kar- şı ya-
 ka (S a z) Ben- zerüç- bin se ne ev- vel- ki mu-
 tan- tan şar- ka (S a z) ...)
 ti-ği al- tın şa- ra- bın zev- kıy- le (S a z)
 El- de bir kur- mı- zı kâ- sey- le u- fuk- tan ge-ki-
 len (S a z) Ni- ce yüz- bin se- ne- dir şar- kın-
 şık mî- mâ- rı Böy- le mâ- mûr
 e der- et- tik- ge ha yâl Üs- kü da rı (S a z ...)
 O / i- lâ- hun büt-ün il- hâ- mî fa- kat â- nî-

dir (Saz... ...) Bu/a-teş-ten ya-ra-tıl-muş yapı-

lar fâ-nî-dir (Saz... ...) Kay-bo-lur

hep-si de bir an-da ka-rar-mak-la ba-tı (S a z)

Az sü-rer ger-çi fa-kîr Üs-küdar'ın sal-ta-na-

tı(Saz...

...) E sef-et-mez güne şin şim-

di ne-ler yık-tı-ğı-na âh E-ze-lî mağ-

fi-re-tin böy-le bir ik-lî-min-de (S a z)

Al-tı-nun göz boy-a-maz kal-pı kadar hâ-li si-

de(Saz...

...) Hal-kı-nun hil-kati her sem-

ti-ni bir cen- nete- den (Saz) Kar- şı sâ- hil-

de karan- lık- ta kalan her te pe- den (Saz...

...) Ge ce bir- çok fı kâ râ / ev- le ri- nin lam- bala-

rı (Saz... ...) En sa- hîh ay- na- dan ak- set-

ti- ri- yor Üs- kü da- r'ı (Saz...

...) En sa- hîh ay- na- dan ak- set- ti- ri- yor... Üs- kü da-

r'ı (Saz... (SON) ...)

(Güfte için çeviriniz) ▶

Git bu mevsimde, gurub vakti, Cihangir'den bak !
Bir zaman kendini karşındaki rü'yâyâ bırak !
Başkadır çünkü bu akşam bütün akşamlardan ;
Güneşin vehmi saraylar yaratır camlardan ;
O ilâh isteyip eğlence hayâl hânesine ,
Çevirir camları birden peri kâşânesine.
Som ateşten bu saraylarla bütün karşı yaka
Benzer üçbin sene evvelki mutantan şarka.
Mestolup içtiği altın şarabın zevkinden ,
Elde bir kırmızı kâseyle ufuktan çekilen ,
Nice yüzbin senedir şarkın ışıık mîmârı
Böyle mâmûr eder ettikçe hayâl Üsküdar'ı.
O ilâhın bütün ilhâmı fakat ânîdir ;
Bu ateşten yaratılmış yapılar fânîdir ;
Kaybolur hepsi de bir anda kararmakla batı.

Az sürer gerçi fakîr Üsküdar'ın saltanatı ;
Esef etmez güneşin şimdi neler yıktığına ;
Serviler şehri dalar kendi iç aydınlığına ,
Ezelî mağîretin böyle bir iklîminde
Altının göz boyamaz kalpı kadar hâlisi de.
Halkının hilkatı her semtini bir cennet eden
Karşı sâhilde , karanlıkta kalan her tepeden ,
Gece , birçok fıkârâ evlerinin lambaları
En sahîh aynadan aksettiriyor Üsküdar'ı.

Yahya Kemâl Beyatlı